

ת"פ 25796/06/15 - מדינת ישראל נגד בשיר אבו אל קיעאן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' השופט אליהו ביתן

26 ינואר 2016
ת"פ 25796-06-15 מדינת ישראל נ'
אבו אל קיעאן(עציר)

מת 25794-06-15

המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: בשיר אבו אל קיעאן (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד מסעד מסעד

הנאשם וב"כ, עו"ד מיכל פומרנץ

גזר דין

כללי

1. בטרם שמיעת הראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום שהוגש נגד הנאשם תוקן והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה עיקריהן:

ארגון "דאעש" הוכרז כהתאחדות בלתי מותרת על ידי שר הביטחון בתאריך 03.09.14. "סלפיה ג'האדיה" הינו זרם רעיוני התומך בחזרה למקורות הראשונים של האסלאם ובלחימה במוסלמים המואשמים בכפירה ובראשם המשטרים המוסלמים שאינם על פי השריעה, כל זאת על מנת שדת האסלאם תשלוט בעולם. על פי הזרם הסלפי-ג'האדי קיימת חובה לבצע פיגועים כנגד "הכופרים" ובין היתר יש להילחם בארה"ב, מדינות המערב וישראל. האידיאולוגיה של דאעש הינה סלפית-ג'האדית, והוא רואה ב"כופרים פנימיים" מקרב המוסלמים, במערב ובישראל, כאויב.

ארגון "אלקאעידה" הוכרז כארגון טרוריסטי על ידי ממשלת ישראל ביום 11.08.02.

לפני האירועים שיתוארו להלן, יצר הנאשם עמוד ברשת החברתית "Facebook" הנושא את שמו "bashir abu alkean" (להלן: "העמוד"), ובנוסף יצר חשבון אישי ב-Gmail (להלן: "החשבון") באופן שאפשר לצופים רבים לצפות בפרסומיו.

בתחילת שנת 2014, נענה הנאשם להצעת חברו להשתתף בשיעורי דת סלפים במסגד בחורה, שם פגש את אדריס אבו אלקיען (להלן: "אדריס")- תומך דאעש, אשר הציע לנאשם לבוא לשיעורי דת במסגד, והוא הסכים. סמוך לאחר מכן, החל הנאשם לסגל לעצמו אורח חיים דתי ונהג להגיע אחת

עמוד 1

לשבוע לשיעורי דת במסגד, בהם נטלו חלק אידריס ואחרים. בחלק מהשיעורים שוחחו המשתתפים, ובהם הנאשם, על ארגון דאעש, צפו בסרטים של הארגון והתעדכנו על פעילותו. בחודש אפריל 2014 הצטרפו שניים מהאחרים, בסיועו של אידריס, ללחימה של דאעש בסוריה ואחד מהם נהרג שם.

במהלך השנים 2014-2015 ועד סמוך לחודש מאי 2015, נהג הנאשם להיפגש עם תושבים בחורה ודן איתם בתפיסת העולם של דאעש ונכונות דרכו של הארגון. במהלך תקופה זו, במהלך עבודתו כמורה בבית הספר היסודי ביישוב חורה, השמיע הנאשם באוזני תלמידיו בבית הספר שיר בעל תוכן דתי שהופק על ידי דאעש, ובהזדמנות אחרת הראה לתלמידים מפה של החליפות העבאסית.

בנוסף, הנאשם הפיץ ברשת האינטרנט, באמצעות העמוד והחשבון, תכנים התומכים בדאעש ובארגון "אלקאעידה". הפרסומים הוזנו ישירות לחשבונותיהם המקבילים של חבריו ועוקביו, היו פתוחים ונגישים ברשת לעיני כל, ואפשרו לאחרים להביע תמיכה בהם.

סמוך לחודש מרץ 2015, ולאחר שבני משפחתו וחבריו של הנאשם הפצירו בו להפסיק את פעילותו בשל סיכון לעבודתו, מחק הנאשם תכנים מהעמוד וממקומות נוספים בהם פרסם באינטרנט תמיכה בדאעש.

במעשיו, החזיק הנאשם בחזקתו, במשמרו או בשליטתו, סמלים השייכים להתאחדות בלתי מותרת או מתייחסים אליה או מוצאים על ידה או לטובתה, וכן כתב, הפיץ והציג סמלים ופרסומים המתייחסים לדאעש וארגון אלקאעידה או מוצאים על ידם.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות, כאמור, הוא הורשע בעבירה של פרסום החזקה והפצת חומר של התאחדות בלתי מותרת, לפי סעיף 85 (ו) ו-(ז) לתקנות ההגנה (שעת חירום)-1945.
3. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן ערך תסקיר על הנאשם, בו צוינו בין היתר הדברים הבאים:

הנאשם בן 25, נשוי ואב לארבעה. התגורר בחורה ועבד כשמונה חודשים כמורה למדעים בבית ספר יסודי ביישוב. שלל שימוש בחומרים ממכרים. נולד בחורה ובגיל חודש וחצי הוצא מביתו בשל תפקוד לקוי של הוריו והועבר על ידי בני משפחתו למנוזר קתולי בירושלים, שם גדל עד גיל 12. לאחר מכן שב לבית אביו, אך לאחר שספג שם אלימות מצד אביו, עבר להתגורר עם סבתו, עד גיל 18. תיאר עצמו כתלמיד חיובי, אשר לצד עבודתו עמד במטלות במסגרת הלימודית והגיע להישגים גבוהים. למד הוראה במכללת "אחוזה". נעדר עבר פלילי.

בהתייחס לעבירה, הנאשם הודה בביצועה. שיתף כי לאורך חייו לא ניהל אורח חיים דתי, ובתקופה שקדמה למעצרו החל לגלות סקרנות באשר לזרמים שונים באסלאם. סיפר כי הזדהה דווקא עם העמדות הליברליות והמודרניות, ועמדות אלו לא היו מקובלות בקרב המורים עמם נפגש, והם הזמינו אותו למסגד על מנת לקרבו לדת. בדרשות ששמע נחשף למסרים לפיהם מי שאינו מתפלל ומקיים אורח חיים דתי ייחשב לכופר וישלח לגיהנום, וזה גרם לו לפחד וחרדה. אז קיבל את עמדות המטיפים והאמין כי פרשנות דאעש לקוראן היא הפרשנות היחידה. הוסיף, כי סבר שדאעש מגן ומסייע למורדים הסורים במאבקם נגד השלטון הסורי. לדבריו,

עם חלוף הזמן והיחשפותו להתנהגות האלימה והקיצונית של דאעש הפסיק לתמוך באידיאולוגיה של הארגון. שיתף כי כיום הוא מבין שנעשה שימוש מניפולטיבי בפסוקי הקוראן לצורך פגיעה באנשים.

הנאשם הביע צער וחרטה עמוקים על מעשיו, וטען כי תמיכתו בדאעש נבעה מתוך הזדהות עם סבלם של אזרחי סוריה, ולא מתוך רצון לפגוע בישראל.

שירות המבחן התרשם כי הצורך של הנאשם בשייכות וחששו כי ייתפס ככופר, לא אפשרו לו להטיל ספק באידיאולוגיות אליהן נחשף, וכי הנאשם תופס עצמו כאזרח המדינה ואינו תומך בפגיעה בישראל ובאזרחיה. עוד צוין, שהנאשם בעל מערכת ערכים נורמטיבית, אשר אינו רואה בדרכים אלימות אמצעי פתרון לבעיות ואשר הפנים את כללי המדינה והחברה.

שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה קצרה ומאסר על תנאי.

טענות הצדדים

1. ב"כ המאשימה טען, כי הערכים המוגנים בעבירות שביצע הנאשם הם, בטחון המדינה, שלום הציבור ובטחונו. הוסיף, כי הפגיעה הטמונה בעבירות מסוג זה היא רחבת היקף, הואיל והיא מופנית לכל האזרחים במדינה, ומשכך מידת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה במיוחד.

באשר למדיניות הענישה, טען, כי לא מצא פסיקה הדומה למקרה כאן, וכי לטעמו מתחם העונש ההולם נע בין 24 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. ביקש לאבחן את עניינו של הנאשם מעניינו של נאשם אחר שנדון בפני בית משפט זה בעבירה דומה (ת"פ 40492-12-14 מדינת ישראל נ' אבו קוש), וציין כי אבו קוש פעל באופן אינדיבידואלי ולא היה מורה בבית ספר.

פירט את נסיבות ביצוע העבירה - התכנון המוקדם; מעשיו של הנאשם התפתחו עם הזמן. הוא סיגל לעצמו אורח חיים דתי, לקח חלק בשיעורים דתיים בהם שוחחו המשתתפים על ארגון דאעש, ובהמשך העלה/שיתף סרטונים ברשת בזכות ארגוני טרור; הנזק שנגרם - בין היתר בחשיפת תלמידיו של הנאשם לשיר בעל תוכן דתי שהופק על ידי ארגון טרור, ובפרסום פרסומים התומכים בדאעש; הנזק שעלול היה להיגרם - מכך שתלמידיו נחשפו, במסגרת בית הספר, לשיר שהופק על ידי ארגון טרור, דבר היוצר מעין לגיטימציה לדבר בעיניהם. ומכך שהפרסומים שפרסם הנאשם ברשת חשופים לעיני רבים ועלולים לגרור תמיכה של אחרים בדאעש; הסיבות לביצוע העבירה - מניע אידיאולוגי; ויכולתו של הנאשם, אדם משכיל, מורה בבית ספר, להבין את הפסול במעשיו.

אשר להמלצת שירות המבחן, טען, כי היא אינה הולמת את חומרת מעשי הנאשם, ואינה נותנת ביטוי לחומרת התופעה.

טען כי יש להחמיר בעונשו של הנאשם על מנת להרתיע את העברין הפוטנציאלי.

ועתר להטיל על הנאשם עונש ברף הגבוה של המתחם שהוצע (24-36 חודשי מאסר), מאסר על תנאי וקנס.

2. ב"כ הנאשם טענה כי למעשה, רק הפרסומים המיוחסים לנאשם בסעיף 6 לכתב האישום המתוקן מהווים עבירה של פרסום חומר השייך להתאחדות בלתי מותרת; שלושה מתוכם מתארים תגובות שהנאשם כתב ולא תכנים עצמאיים שלו; ואין התייחסות בכתב האישום למידת התפוצה של הסרטונים.

שהעלה הנאשם. טענה, כי העבירות שביצע הנאשם נמצאות במדרג חומרה נמוך במיוחד. תסקיר שירות המבחן חיובי מאד, מסביר את הרקע לביצוע העבירות, ואת העובדה שהיה מדובר באפיזודה זמנית, עת היה הנאשם בהשפעת גורמים קיצוניים. הפרסומים שפרסם הנאשם נמחקו על ידו טרם מעצרו, והשב"כ והמשטרה לא ראו צורך לעצרו למרות שידעו על הפרסומים.

הוסיפה, כי התכנים שהעביר הנאשם לתלמידיו לא היו תכנים של תמיכה בטרור ובהתאחדות בלתי מותרת, אלא המדובר בשיר בעל תוכן דתי, והעובדה שהוא הופק על ידי ארגון דאעש לא נחשפה בפני התלמידים. כך גם המפה של החליפות העבאסית אינה קשורה לפעילות עכשווית. הדגישה כי תמיכת הנאשם בארגון לא כוונתה לפעילות הארגון נגד ישראל.

עוד טענה, כי הנאשם מגיע מרקע נורמטיבי והוא בעל מקצוע במערכת החינוך. הוא הבין כי שגה ומביע חרטה על כך. בזמן מעצרו הוא ניתק עצמו מאסירים ביטחוניים, למרות שהדבר גרר יחס שלילי מצדם. ולאחר שהביע עמדה המתנגדת לפיגוע טרור, נאלצו להפרידו מאסירים ביטחוניים אחרים.

טענה, כי על בית המשפט לעודד את השינוי המשמעותי שעבר הנאשם ולאפשר לו להשתלב חזרה בחברה. הגישה פסיקה. טענה, כי למתחם העונש ההולם שנטען על ידי המאשימה אין כל ביסוס בפסיקה ושמיתחם העונש ההולם מתחיל סביב 7 חודשי מאסר ואינו מגיע ל- 24 חודשי מאסר.

עוד הוסיפה, כי לדברים שפרסם הנאשם היתה השפעה זניחה, המאשימה לא הצביעה על נזק שנגרם לביטחון המדינה או על נזק אחר, ומדובר למעשה על פגיעה פוטנציאלית שעדיין לא התממשה.

עתרה שלא להרשיע את הנאשם ולהסתפק בתקופת מעצרו, וטענה כי שיקולי שיקום מצדיקים כאן חריגה ממתחם העונש ההולם. הוסיפה, כי לפי סעיפים 8 ו- 16 לחוק פיקוח על בתי הספר תשכ"ט-1969 לא ניתן להעסיק כעובד חינוך אדם שהורשע בעבירה שיש בה כדי לפגוע בביטחון המדינה, ולכן ישנו חשש קרוב לוודאי כי הרשעת הנאשם תביא לפגיעה במשלח ידו.

3. הנאשם הביע חרטה על מעשיו. אמר כי טעה. והצהיר, כי לא היתה לו כל כוונה לפגוע בביטחון המדינה. טען כי מוחו נשטף על ידי גורמים אותם תפס כדתיים, ואשר פרשו את הקוראן בצורה אכזרית. שיתף, כי הגיע לבדו למסקנה שהדברים שנאמרו לו אינם נכונים והוא התנתק מהאנשים הללו, והוא רוצה להמשיך בדרכו הנורמטיבית ולפרנס את משפחתו.

דין והכרעה

1. הנאשם, תושב ישראל, מורה בבית ספר יסודי, הפיץ ברשת האינטרנט תכנים התומכים בדאעש, באל קאעידה ובבן לאדן; במהלך השנים 2014-2015 נהג להיפגש עם תושבים בישובו ולדון עמם בתפיסת העולם של דאעש ונכונות דרכו של הארגון; בהזדמנות מסוימת השמיע באזני תלמידיו שיר בעל תוכן דתי שהופק ע"י דאעש ובהזדמנות אחרת הראה לתלמידיו מפה של החליפות העאבסית.

2. ארגון דאעש מאופיין בין היתר בכך שאין הוא ארגון צבאי הומוגני, של מדינה מסוימת, המורכב מאזרחי אותה מדינה, אלא הוא גוף שבשורותיו ערב רב של אזרחים ממדינות שונות, שחלקם נוהג אחר תפיסותיו הדתיות הקיצוניות, ערכיו וחזונו; ובשימוש הנרחב שהוא עושה באמצעי התקשורת וברשתות החברתיות לקידום מטרותיו.

3. דרכי הפעולה של הארגון קיצוניות באכזריות. הוא איננו בוחל בהרג המוני של אזרחים, זקנים נשים

וטף, ובהוצאה להורג של חפים מפשע, בצורות משונות ומצמררות, תוך צילום המעשים והפצת התמונות.

4. הפעילות האלימה של דאעש נפרסת על פני שטחים נרחבים במזרח התיכון, כולל בטריטוריות שכנות לישראל. ודוברים מטעמו מצהירים לא אחת על תכניותיו לפגוע בישראל.

5. בתקופה בה אנו חיים, כוחו של ארגון טרור איננו נמדד רק בגייסותיו ובכלי המשחית העומדים לרשותו. ולתמיכה הציבורית בו יש משמעות רבה.

6. כל מי שעניו בראשו מבין שהמדובר באחד מארגוני הטרור הגדולים, הפעילים והמסוכנים ביותר הפועלים כיום. ושפרסום דברי עידוד ותמיכה בו הם כשמן בגלגליו הדורסניים, המאדירים את יכולותיו וצדקת דרכו, מעבים את שורותיו ומחזקים אותו.

7. ממילא, פרסום תכנים תומכים בדאעש ופעילות הסברה והצדקת דרכו, הם בעלי פוטנציאל פגיעה בבטחון המדינה ואזרחיה, ויש בהם גם משום פגיעה בנאמנות האזרחית למדינה.

8. חומרה מיוחדת נעוצה בעובדה שהנאשם, המשמש כמורה בבית ספר יסודי, הציג בפני תלמידיו, בבית הספר, תכנים הקשורים בדרך זו או אחרת לדאעש.

9. בהתחשב בהיקף פרסומי התמיכה של הנאשם בדאעש, באופי הכללי של הפרסומים, במספר האנשים שיכלו להיחשף אליהם ובכך שהנאשם קיבל את עצת קרוביו וחדל ממעשיו עוד לפני שרשויות אכיפת החוק הגיעו אליו, הרי שהפגיעה של מעשי הנאשם בערכים המוגנים הינה ברמה בינונית.

10. ענישת עבירות של פרסום והפצת חומר של התאחדות בלתי מותרת מושפעת, מטיב המעשה, מההתקופה בה הוא נעשה, מזהות ההתאחדות הבלתי מותרת, ממעמד הנאשם ביחס לקהל אליו הופנו הפרסום, ממידת התפוצה של הפרסום, מפוטנציאל הנזק של המעשה, ועוד, והיא נעה ממאסר על תנאי ועד למאסר בפועל לתקופה ממשית.

אמנם, המעשים שברקע פסקי הדין שיובאו להלן שונים מאלה של הנאשם, אולם עדיין המדובר במעשים מאותה "משפחה".

בת"פ (י-ם) 44920-12-14 מדינת ישראל נ' אברהים עבדון (פורסם בנבו, 09.06.15) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בריבוי עבירות של הסתה לאלימות או לטרור לפי סעיף 2ד144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובריבוי עבירות של תמיכה בארגון טרוריסטי לפי סעיפים 4(ב) ו-4(ז) לפקודת מניעת טרור. במהלך קיץ 2014, תקופת "צוק איתן", הנאשם שהנו אזרח ותושב ישראל, החזיק וניהל חשבון פייסבוק שנשא את שמו, בו פרסם באופן שיטתי, בהזדמנויות רבות ובתפוצה נרחבת, קריאות ישירות למעשי אלימות נגד אזרחים וכוחות הביטחון, וכן דברי שבח, אהדה, עידוד, תמיכה והזדהות כלפי מעשים אלימים וכלפי עושיהם. בנוסף, פרסם דברי שבח, אהדה, תמיכה והזדהות כלפי ארגוני טרור ופעילים בכירים בהם וכן תמיכה והזדהות עם מחבלים ומבצעי פיגועים.

בית המשפט קבע, כי מתחם העונש ההולם בנסיבות, קרי, "40 מקרים של הסתה בוטה וחריפה לאלימות ולטרור וכן תמיכה בארגון טרור ברשת החברתית במהלך תקופה ביטחונית רגישה ומתוחה במיוחד, אך זאת כשהמפרסם אינו דמות ציבורית, ללא אינדיקציה לחשיפה רחבת היקף או להשפעה מעשית בפועל" נע בין 9 ל-

25 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (י-ם) 44918-12-14 מדינת ישראל נ' סאמי דעיס (פורסם בנבו, 19.05.2015) הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בריבוי עבירות של הסתה לאלימות או טרור לפי סעיף 2144(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובריבוי עבירות של תמיכה בארגון טרוריסטי לפי סעיפים 4(ב) ו-4(ז) לפקודת מניעת טרור. במהלך אירועי קיץ 2014, פרסם הנאשם בחשבון הפייסבוק שניהל ששמו "מוות לישראל", פרסומים שונים הקוראים לפגיעה אלימה באזרחים ודברי שבח, אהדה עידוד תמיכה והזדהות כלפי מעשי אלימות שבוצעו נגד אזרחים וכלפי מבצעים. נקבע, כי מתחם העונש ההולם למעשי הנאשם נע בין 7 ל- 20 חודשי מאסר, והנאשם נדון ל- 8 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (י-ם) 44725-12-14 מדינת ישראל נ' עומר שלבי (פורסם בנבו, 12.05.2015) הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות הסתה לאלימות או לטרור, לפי סעיף 2144(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכן בשתי עבירות של תמיכה בארגון טרור, לפי סעיפים 4(ב) ו-4(ז) לפקודת מניעת טרור, תש"ח - 1948. הנאשם ניהל את עמוד הפייסבוק שלו, וכלל פרסומיו הזנו ישירות לחשבונות מקבילים של כ- 5,000 חברים ו- 755 עוקבים בפייסבוק, והיו נגישים לעיני כל המרשתת. ובקיץ 2014 הוא פרסם, במספר רב של הזדמנויות, קריאות לנקיטה במעשי אלימות וטרור כנגד אזרחים וכוחות הביטחון, דברי שבח, אהדה, עידוד והזדהות, כלפי מחבלים מבצעי פיגועים וארגוני טרור. פרסומים אלה שלהבו משתמשי פייסבוק אחרים, אשר שיתפו תכנים מסיתים אלה לחבריהם ועוקביהם, אשר תמכו בתכנים באמצעות סימני "חיבוב" (Like). בית המשפט קבע כי "לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, תוך מתן דגש על אופי דברי ההסתה, כמות הפרסומים, מצע התקופה בה פורסמו, וכן היקף תפוצתם" מתחם הענישה במקרה זה נע בין מאסר למשך 7 חודשים ועד מאסר למשך 24 חודשים. וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל.

11. באשר לנסיבות ביצוע העבירות-

מעשי הנאשם המתוארים בכתב האישום שהוגש נגדו נמשכו על פני תקופה לא מבוטלת והם היו מגוונים. טיבם והאופן בו הם באו לביטוי מלמדים כי הם נעשו מתוך כוונה ותכנון.

הנאשם ביצע את המעשים בעצמו ולבדו, אך אין חולק, והדבר אף הוזכר בכתב האישום, כי הוא הושפע מאחרים.

מטבע הדברים, הנזק ממעשים כמעשי הנאשם איננו תמיד ישיר ונראה לעין, אולם ברור שככל שמתרבים פרסומי ההטפה והתמיכה בדאעש, כך מתרחב מעגל פוטנציאל ההשפעה שלהם ובעקבותיו גדלה סכנת הפגיעה בציבור. ובדרך כלל קשה לדעת מראש איזה פרסום משפיע את השפעתו ומניע אדם או אנשים לעשות מעשה. ומבחינה זו, בפרסומים כאלה טמון עקרונית פוטנציאל נזק לציבור. בהקשר זה ראוי לציין את העובדה שהנאשם, ששימש כמורה בבית ספר יסודי, הציג בפני תלמידיו, בבית הספר, תכנים מסוימים שיש להם קשר לדאעש.

נראה שהמניע של הנאשם לביצוע העבירות נעוץ בהתקרבותו לזרם הדת הסלפי ובהזדהות עם האידיאולוגיה של דאעש ושל אל קאעידה.

12. בהתחשב, בחומרת העבירות שביצע הנאשם בנסיבותיהן, במידת אשמו של הנאשם, בערכים החברתיים

שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הרי שמתחם העונש ההולם למעשי הנאשם נע בין מאסר בעבודת שירות ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

13. ב"כ הנאשם ביקשה לבטל את הרשעת הנאשם, בהתחשב בנתוניו ונסיבותיו ובנזק שהרשעתו עלול לגרום לו, בפרט בתחום התעסוקה כמורה, ובהקשר זה ביקשה להשוות בין עניינו של הנאשם לעניינו של עומר אבו קוש שנדון בבית משפט זה - ת.פ. 40492-12-14 - שהרשעתו בעבירות דומות לאלה של הנאשם, בוטלה.

הכלל הוא, שמי שהוכחה אשמתו, מורשע בדין. רק נסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות-דופן ביותר, בהן עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מהרשעה לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפוי לעבריין מההרשעה, מצדיקות סטיה ממנו. (ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נגד פלוני פ"ד נד (3) 685. 689)

מכלול העובדות והנסיבות המיוחדות בעניינו של אבו קוש הצדיק את ביטול הרשעתו - מעשיו נעשו בירדן, עת שהה שם במסגרת לימודי הרפואה שלו; הרקע לביצוע המעשים היה מסוים; ונתוניו ונסיבותיו היו מיוחדים.

מעשי הנאשם חמורים וכך גם הרקע להם. הם בוצעו על פני תקופה לא מבוטלת. חלק מהמעשים נעשה כלפי תלמידיו בבית הספר היסודי בו הוא לימד. מעשי הנאשם ראויים להוקעה ממשית. והנזק הצפוי לנאשם מהרשעתו איננו עומד ביחס בלתי סביר למעשיו ולחומרת עבירתו.

14. בגזירת עונשו של הנאשם אני מתחשב גם בעובדות הבאות -

הנאשם בן 25, נשוי ואב לארבעה ילדיו קטנים. אחד מבניו סובל ממחלת דם והוא זקוק לטיפול. אמו חולה והוא תומך בה. אין לו הרשעות קודמות. עד למעצרו הוא שימש כמורה בבית ספר בישוב חורה. כנראה שעל רקע המשפט הוא לא יוכל להמשיך בעבודתו במשרד החינוך. הוא שווה במעצר, שתנאיו קשים ממאסר, כשבעה חודשים. הוא הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה, שיתף פעולה והביע חרטה על מעשיו. שב"כ ידע על הפרסומים שפרסם הנאשם ברשת האינטרנט זמן רב יחסית קודם לחקירתו (ראה נספח א' לאסופת מסמכי ההגנה לעונש). ושירות המבחן העריך בתסקירו שהנאשם בעל מערכת ערכים נורמטיבית, שאיננו רואה בדרכים אלימות אמצעי לפתרון בעיות, אשר הפנים את חוקי וכללי החברה והמדינה.

נראה לי שיש צורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות מסוג העבירה שביצע הנאשם ושהחמרה בעונשו של הנאשם תתרום להרתעת הרבים.

15. נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירה נגד בטחון המדינה המסווגת כפשע.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ט"ז שבט תשע"ו, 26/01/2016 במעמד הנוכחים.

אליהו ביתן , שופט

הוקלד על ידי זיוה עובדיה